

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 27.02.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в закрито заседание на 27.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

като разгледа дело номер **1692** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 203 АПК, вр. чл.1, ал.2 от ЗОДОВ.

Производството по делото е образувано във връзка с решение № 1793/11.02.2021 г., постановено по адм.д. № 1331/2020 г. по описа на ВАС, III отд., с което е отменено решение № 6781/12.11.2019 г., постановено по адм.д. № 1112/2019 г. по описа на АССГ и са дадени задължителни указания по хода на процеса.

Настоящото производство е образувано по искова молба от Г. К. С., с ЕГН [ЕГН], от [населено място] срещу Агенция за социално подпомагане, с която моли съда да осъди ответника да му заплати сумата от 30 000 лева, представляваща обезщетение за претърпените от С. за седем години до момента на предявяването ѝ, неимуществени вреди, изразяващи се в силен стрес, безсилие, отчаяние и влошено здравословно състояние от лишаването му от правото да участва в живота на детето си М.-Ж., в отглеждането и възпитанието му, лишаването от право да го вижда и контактува с него по всякакъв начин, включително вследствие на развилия се и утвърдил се Синдром на родителско отчуждение у детето, в следствие на незаконосъобразни бездействия на служители на ДСП „Л.“, изразяващи се в непредоставяне на социална услуга на дете в риск и непредоставяне на такава на майката в съответствие с решение на Върховния административен съд и предписания на ДАЗД с цел преодоляване на посочения синдром; осъществяване на срещи между детето и бащата С.; оценка на родителския капацитет на майката и психологическа подкрепа за ненамеса в междуличностните взаимоотношения при възрастните, ведно със законната лихва върху главницата от датата на увреждането – 01.12.2014 г. до окончателното заплащане на сумата на обезщетението.

Ответникът, Агенция за социално подпомагане, чрез процесуалния си представител юк Л., в срока по чл. 131 ГПК, е депозирал отговор на исквата молба, с който я оспорва като неоснователна.

След преценка на доказателствата по делото от фактическа страна, съдът намира следното:

С оглед дадени задължителни указания от ВАС с решение № 1793/11.02.2021 г., постановено по адм.д. № 1331/2020 г. по описа на ВАС, III отд., настоящият съдебен състав с определение № 1413/25.02.2021 г., постановено по адм.д. № 1692/2021 г. на АССГ е разделил производството по делото, като е постановил настоящето производство да продължи по исковата молба по реда на ЗОДОВ. След разделянето на производството, по иска от Г. К. С. по реда на чл. 256 АПК е образувано адм.д. № 2988/2021 г. на АССГ, което е прекратено с определение № 9522/01.12.2021 г., постановено по адм.д. № 2988/2021 г., влязло в сила на 13.07.2022 г.

Настоящият съдебен състав намира, че предявеният иск му е подсъден, с оглед правилата за местната подсъдност, посочена в чл. 7 ЗОДОВ, а същият е и допустим за разглеждане по реда на ЗОДОВ. Поради изложеното настоящия съдебен състав приема, че искът следва да бъде разгледан по същество.

Тъй като настоящето дело е образувано след отмяна на решение, постановено по исковата молба, от една страна съдът е обвързан с решението на ВАС относно предмета на делото, а от друга следва да бъдат приобщени към настоящето дело и събраните в хода на адм.д. № 1112/2019 г. по описа на АССГ и адм.д. № 1331/2020 г. по описа на ВАС доказателства.

Съдът, след като констатира, че предявения иск е допустими и редовен, и след осъществяване на процедурата по чл. 131 от ГПК, както и с оглед на направените от страните доказателствени искания, и на основание чл. 140 ГПК.

О П Р Е Д Е Л И:

СЪОБЩАВА на страните проекто-доклад по делото:

Производството по делото е по реда на чл. 203 АПК, вр. чл.1, ал.2 от ЗОДОВ.

Производството по делото е образувано във връзка с решение № 1793/11.02.2021 г., постановено по адм.д. № 1331/2020 г. по описа на ВАС, III отд., с което е отменено решение № 6781/12.11.2019 г., постановено по адм.д. № 1112/2019 г. по описа на АССГ и са дадени задължителни указания по хода на процеса.

Настоящото производство е образувано по искова молба от Г. К. С., с ЕГН [ЕГН], от [населено място] срещу Агенция за социално подпомагане, с която моли съда да осъди ответника да му заплати сумата от 30 000 лева, представляваща обезщетение за претърпените от С. за седем години до момента на предявяването ѝ, неимуществени вреди, изразяващи се в силен стрес, безсилие, отчаяние и влошено здравословно състояние от лишаването му от правото да участва в живота на детето си М.-Ж., в отглеждането и възпитанието му, лишаването от право да го вижда и контактува с него по всякакъв начин, включително вследствие на развилия се и утвърдил се Синдром на родителско отчуждение у детето, в следствие на незаконосъобразни бездействия на служители на ДСП „Л.“, изразяващи се в непредоставяне на социална услуга на дете в риск и непредоставяне на такава на майката в съответствие с решение на Върховния административен съд и предписания на ДАЗД с цел преодоляване на посочения синдром; осъществяване на срещи между детето и бащата С.; оценка на родителския капацитет на майката и психологическа подкрепа за ненамеса в междуличностните взаимоотношения при възрастните, ведно със законната лихва

върху главницата от датата на увреждането – 01.12.2014 г. до окончателното заплащане на сумата на обезщетението.

В исковата молба, както и в уточнителните молби са изложени подробни съображения за тяхната допустимост и основателност. Посочва, че е родител на детето М.-Ж. Г. С., родено от фактическото му съжителство с нейната майка Н. С.. Родителите се разделят, като със съдебно решение №III-113-31 от 25.03.2011 г., постановено по гражданско дело № 9739/2010 г. на СРС, потвърдено с въззивно решение по гр. д. № 7592/2011 г. на СГС, родителските права върху детето са предоставени за упражняване на майката, като на бащата е определен подробно описан режим на свиждане и срещи с детето. Въпреки влезлите в сила съдебни решения и образувани изпълнителни производства по тях, връзката на бащата с детето е напълно прекъсната от началото на 2012 г. по инициатива на майката и бабата на детето. Поради тези затруднения, се е наложило непрекъснато да търси съдействие от ЧСИ, полиция, Държавна агенция за закрила на детето, Държавна агенция за социално подпомагане, но безрезултатно. Счита, че вследствие на горното, детето е развило т. нар. синдром на родителско отчуждение, което било установено от няколко психолози и психиатри. Експертите били на мнение, че това може да бъде преодоляно чрез предоставяне на социална услуга – психологическа подкрепа за ненамеса на детето в междуличностните на възрастните. В тази връзка, ищецът е подавал множество жалби и сигнали до Дирекция „Социално подпомагане“ Л. за предприемане на съответни действия. В същата дирекция се води преписка от 2010 г. по отношение на детето, но не са предприети адекватни мерки. Счита, че липсата на контакти с детето и неспазването на съдебното решение за режима на свиждане, поставя детето в категория „дете в риск“.

Посочва, че директорът на ДСП Л. е издал Заповед № ЗД/ЗД22-83/22.05.2013 г., потвърдена от директора на Регионална дирекция за социално подпомагане, съответно и съдебно потвърдена, последно с окончателно Решение на ВАС, с която е разпоредено майката на детето Н. С. и детето М. – Ж. да бъдат насочени за предоставяне на социална услуга „Психологическа подкрепа на майката за ненамеса в междуличностните отношения на възрастните. Оценка на родителски капацитет на майката Н. С. и при необходимост – повишаването му“, „Оценка на психо-емоционалното състояние на малолетното дете, на потребностите, както и подготовката за осъществяване на срещи между него и бащата“. За изпълнение на горното е предписано да посещава Институт за социални дейности и практики- С. по време на престоя си в [населено място] , а при пребиваване в [населено място] – към ЦОП, [населено място].

Въпреки това, С. отказва да посещава определения институт, а се насочва към друг доставчик на социална услуга – фондация „Асоциация Анимус“, като счита, че Н. С. е с лични контакти със служители от същата. Последната организация излиза със становище, че детето няма проблеми и не е необходимо да ги посещава. ДСП Л. безкритично е приела това становище, като не се е съобразила, че то противоречи на множество изготвени психични изследвания, говорещи обратното. Намира, че изпълнението на заповедта обхваща и конкретния доставчик на социална услуга, поради което е налице неизпълнението ѝ. Последното квалифицира като отказ на служителите на ДСП Л. да изпълнят задълженията си, разписани в СК, ЗЗД, ППЗЗД, както и Наредба за условията и реда за предоставяне на полицейска закрила на детето, като счита, че същите са прекратили работата си, видно от писмо №ЗД-9455/27 от

10.07.2016г., издадено от директора на ДСП Л..

Твърди, че на многократните молби към институцията да уреди среща между родителите и детето, не е извършено нищо, нито психолог при органа е работил с детето. Социалните работници имат правомощие да налагат санкции за неизпълнение на заповедта, но такива не са наложени на Н. С.. За детето незаконосъобразно не е отворен случай и родителите не са насочени към ползването на социалната услуга. Счита, че следва да бъде изготвен план за действие, с дългосрочни и краткосрочни цели, дейности и мерки за защита. Планът се съгласува с родителите на детето, ако това не пречи на интересите му. Съгласно чл. 16а, ал. 3 и ал. 4 от ППЗЗД, социалният работник следва да организира срещи с детето и родителите периодично според случая, но най-малко на 6 месеца. Счита, че административният орган е длъжен да извърши тези фактически действия, необходими за изпълнение на плана.

Поради изложеното, счита, че е налице бездействие, считано от 01.01.2014г. /постановяване на решението на ВАС за отхвърляне на жалбата срещу заповедта на Директора на ДСП/, изразяващо се конкретно във факта, че ДСП Л. не предприема конкретни действия по предоставянето на социалните услуги на детето, за което счита, че е „дете в риск“. Последното квалифицира като бездействие на административен орган, което следва да представлява изпълнение на правомощие, произтичащо пряко от нормативен акт – посочените разпоредби на Закона за закрила на детето и Правилника за прилагането му.

Вследствие на незаконосъобразните бездействия от страна на АСП, непривеждане в изпълнение на цитираната заповед, и впоследствие непредприемане на съответни действия за образуване на случай за „дете в риск“ по сигнали на бащата счита, че са настъпили неимуществени вреди в размер на 30 000 лева, за претърпени страдания, стрес, унижение, безсилие, отчаяние и несигурност от появата на ярко изразеното отчуждение на детето към баща му. Счита, че е налице пряка причинно-следствена връзка между описаното бездействие и настъпилите вреди, защото именно последното е довело до продължаващото отчуждаване на детето от бащата и развилия се синдром на родителско отчуждение. Моли за осъждане на ответника.

Ответникът, Агенция за социално подпомагане, чрез процесуалния си представител юк Л., в срока по чл. 131 ГПК, е депозирал отговор на исковата молба, с който я оспорва като неоснователна. Посочва, че не е налице причинно-следствена връзка между твърдяното бездействие и претърпените неимуществени вреди. Счита, че от доказателствата се установява, че ищецът е имал влошени взаимоотношения с майката и вредите, които твърди са в следствие на това, а не на поведение на служителите при ответника. Твърди, че ДСП Л. е предприела всички необходими действия за преодоляване на възникналите проблеми, отзовавала се е винаги, изготвила е 20 социални доклада. От доказателствата се установява, че ищеца има лошо отношение освен към майката на детето и към нейната баба, а детето е стресирано от нова поведение. Твърди, че макар от друг доставчик на социална услуга, същата е получена и е изпълнен състава на разпоредбите на ЗЗДет. Моли за отхвърляне на исковата претенция.

- правна квалификация - предявения иск са с правно основание чл. 4, вр. чл.1 ЗОДОВ.
- права и обстоятелства, които се признават и които не се нуждаят от доказване – няма такива.

Съдът РАЗПРЕДЕЛЯ доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти,

както следва :

В доказателствена тежест на ищеца е да докаже наличието на незаконосъобразен акт, действие или бездействие, издадени/извършени на орган или длъжностно лице на държавата и то, изпълняващо административна дейност в структурата на ответника/служители при ДСП Лозенец/, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред, незаконосъобразността на действията или бездействията, които твърди, че са налице /незаконосъобразно лишаване от правото му да участва в живота на детето си М.-Ж., в отглеждането и възпитанието му, незаконосъобразно лишаване от право му да го вижда и контактува с него по всякакъв начин, включително вследствие на развилия се и утвърдил се Синдром на родителско отчуждение у детето, незаконосъобразно непредоставяне на социална услуга на дете в риск и непредоставяне на такава на майката в съответствие с решение на Върховния административен съд и предписания на ДАЗД с цел преодоляване на посочения синдром; осъществяване на срещи между детето и бащата С.; незаконосъобразна липса на оценка на родителския капацитет на майката и психологическа подкрепа за ненамеса в междуличностните взаимоотношения при възрастните/,

настъпване на имуществени вреди от такъв административен акт, действия или бездействия, изразяващи се в търпяните от ищеца вреди /силен стрес, безсилие, отчаяние и влошено здравословно състояние/

както и причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действията и бездействията на служител при ответника и настъпилия вредоносен резултат и то в посочения в исковата молба размер;

ищецът следва да докаже претенцията си и по размер.

Всяка страна носи доказателствена тежест да установи своите твърдения и възражения.

ПРИОБЩАВА събраните в хода на адм.д. № 1112/2019 г. по описа на АССГ и адм.д. № 1331/2020 г. по описа на ВАС доказателства.

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание, което ще се проведе на 06.04.2023 г. от 10.00 часа, за която дата и час да се призоват страните на посочените по делото адреси.

За съдебното заседание да се призове Софийска градска прокуратура като контролираща страна.

На ищеца да се връчи препис от отговора на ответника, ведно с доказателствата към него за сведение.

ДА СЕ ВРЪЧИ на страните препис от настоящото определение за насрочване, ведно с обективирания в него проект-доклад по делото, като им се укаже възможността най-късно в първото по делото заседание, да вземат становище по дадените указания и проекта - доклада по делото.

Съдът УКАЗВА на страните, когато отсъстват повече от един месец от адреса, които са съобщили по делото или на който веднъж им е връчено съобщение, са длъжни да уведоми съда за новия си адрес. Същото задължение има и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната. Съдът предупреждава страните, че при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще се прилагат към делото и ще се смятат за връчени.

Съдът ПРИКАНВА страните към постигане на спогодба, като им разяснява, че ако използват способите за медиация по Закона за медиацията ще направят по-малко

разноски по производството, като ще уредят по-бързо правния спор, предмет на настоящото съдебно производство. До спогодба може да се достигне и по време на процеса, като съдът може да я одобри ако не противоречи на закона или добрите нрави, като с определение прекрати съдебното производство.
ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: